हतं भीष्ममन्यन्त श्वेतस्य वशमागतं । पाण्डवा अपि संहृष्टा दध्मुःशङ्खान् समन्ततः ।
भीष्मस्य पतितं केतुं दृष्ट्वा तालं महात्मनः । ततो दुर्य्योधनः क्रोधात् स्वमनीकमचोदयत् ।
यत्नात् भीष्मं परिक्षुब्धं रक्षमाणाः समन्ततः । तानूचे पश्यमानांस्तान् श्वेतोऽस्तमथवाप्स्यति ।
भीष्मः शान्तनवः शूरस्तथा सत्यं ब्रवीमि ते । राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा त्वरमाणा महारथाः ।
बलेन चतुरङ्गेन गाङ्गेयमनुपालयन् । वाह्लीकः कृतवर्म्मा च कृपः शल्यश्च भारत । १९२५
जारासन्धिर्विकर्णश्च चित्रसेनो विविंशतिः । त्वरमाणास्त्वराकाले परिवार्य्य समन्ततः ।
शस्त्रवृष्टिं सुबहुलां श्वेतस्योपर्य्यपातयन् तान् क्रुद्धाननिशितैर्बाणैस्त्वरमाणो महाबलः ।
अवारयदमेयात्मा दर्शयन् पाणिलाघवं । स निवार्य्य च तान् सर्व्वान् केसरी कुञ्जरानिव ।
महता शरवर्षेण भीष्मस्य धनुराछिनत् । ततोऽन्यद्धनुरादाय भीष्मः शान्तनवो युधि ।
श्वेतं विव्याध राजेन्द्र कङ्कपत्रैः शिलीमुखैः । ततः सेनापतिः क्रुद्धो भीष्मं बहुभिराशुगैः । १९३०
विव्याध समरे राजन् सर्व्वलोकस्य पश्यतः । ततः प्रव्यथितो राजा भीष्मं दृष्ट्वा निवारितं ।
प्रवीरं सर्व्वलोकस्य श्वेतेन युधि वै तदा । निष्ठानकश्च सुमहांस्तव सैन्यस्य चाभवत् ।
तं वीरं त्वरितं दृष्ट्वा श्वेतेन शरविक्षतं । हतं श्वेतेन मन्यन्त श्वेतस्य वशमागतं ।
ततः क्रोधवशं प्राप्तः पिता देवव्रतस्तव । ध्वजमुन्मथितं दृष्ट्वा तां च सेनां निवारितां ।
श्वेतं प्रति महाराज व्यसृजत् सायकान् बहून् । तानावार्य्य रणे श्वेतो भीष्मस्य रथिनां वरः । १९३५
धनुश्चिच्छेद भल्लेन पुनरेव पितुस्तव । उत्सृज्य कार्म्मुकं राजन् गाङ्गेयः क्रोधमूर्च्छितः ।
अन्यत् कार्म्मुकमादाय विपुलं बलवत्तरं । तत्र सन्धाय विपुलान् भल्लान् सप्त शिलाशितान् ।
चतुर्भिश्चतुरश्वांश्च श्वेतस्य पृतनापतेः । ध्वजं द्वाभ्याञ्च चिच्छेद सप्तमेन च सारथेः ।
शिरश्चिच्छेद भल्लेन संक्रुद्धो लघुविक्रमः । हताश्वसूतात् सरथादवप्लुत्य महारथः ।
अमर्षवशमापन्नो व्याकुलः समपद्यत । विरथं रथितां श्रेष्ठं श्वेतं दृष्ट्वा पितामहः । १९४०
ताडयामास निशितैः शरसङ्घैः समन्ततः । स ताड्यमानः समरे भीष्मचापच्युतैः शरैः ।
स्वरथे धनुरुत्सृज्य शक्तिं जग्राह काञ्चनीं । ततः शक्तिं रणे घोरां गृहीत्वोग्रां महाभयां ।
कालदण्डोपमां घोरां मृत्योश्च शमनक्षमां । अब्रवीच्च तदा श्वेतो भीष्मं शान्तनवं रणे ।
तिष्ठेदानीं सुसंरब्धः पश्य मां पुरुषोत्तम । एवमुक्त्वा महेष्वासो भीष्मं युधि पराक्रमी ।
ततः शक्तिममेयात्मा चिक्षेप भुजगोपमां । पाण्डवार्थे पराक्रान्तुस्तवानर्थञ्चिकीर्षति । १९४५
हाहाकारो महानासीत् पुत्त्राणां ते विशाम्पते । दृष्ट्वा शक्तिं महाघोरां मृत्योर्दण्डसमप्रभां ।
श्वेतस्य करनिर्म्मुक्तां निर्म्मुक्तोरगसन्निभां । अपतत् सहसा राजन् महोल्केव नभस्तलात् ।
ज्वलन्तीमन्तरीक्षे तां ज्वालाभिरिव संवृतां । सुसंभ्रान्तस्तदा राजन् पिता देवव्रतस्तव ।
अष्टभिर्नवधा भीष्मः शक्तिं चिच्छेद पत्रिभिः । उत्कृष्टहेमविकृतां निकृतां निशितैः शरैः ।
उच्चुक्रुशुस्ततः सर्व्वे तावका भरतर्षभ । शक्तिं विनिहतां दृष्ट्वा वैराटिः क्रोधमूर्च्छितः । १९५०